

Liedjes van vroeger Bijlage bij Mijn weekblad

In die jaren schreef ik naast zweversliedjes ook veel "lieve liedjes". Toen later een vriendin van mij op een talentenjacht het liedje over de draaimolen zong, kon jurylid Jules de Corte dat wel waarderen, maar zijn collega vond het maar niks.

De rattenvanger

Door de velden gaat een zanger,
gaat een slanke rattenvanger,
zingt zijn lied waarmee hij lokt
duizend kinderen, blond gelokt.

Dansend zijn de lichte wijsjes
en de jongens en de meisjes
volgen zonder aarzelen hem
bij het lokken van zijn stem.

In een ongekend verlangen
weet de zanger hen te vangen.
In hun ogen blinkt een vraag,
maar zij volgen hem gestaag.

Duizend lieve blonde kinders
lokt hij als een bloem de vlinders.
Niemand kan zijn roep weerstaan
als hij zingt zijn lichte waan.

In de grote open bergen
gaan de duizend blonde dwergen
en de wanden sluiten zacht
duizend kinders in de nacht.

De postillon.

's Morgens zo tegen het negende uur
zijn alle meisjes vol vreugde en vuur.
Hoor ze dan zingen vrolijk en blij,
straks komt de wagen der post weer voorbij.
Ref. Taratatata, daar komt hij onze postillon,
hij komt en gaat gelijk de zon.

Grietje en Jansje, Klaartje en Trien
zijn zo verliefd, dat kun je wel zien.
Horen zij ver op de berg de trompet,
dan wordt de arbeid terzijde gezet.

Eén staat bij de pomp en één gluurt achter glas,
één op een balkon en één in het gras;
maar straks dringen allen rond de wagen, rond hem
met z'n lachende ogen en klankvolle stem.

Maar eens op een dag kwam aan alles een end,
het was maar een kort, doch een hevig moment.
Die dag kwam de post niet alleen voorbij,
zijn vrouwtje zat naast hem, lachend als hij.

Draaimolen.

Op de kermis waar orgels dreinen,
waar de bel voor de ronde klinkt,
waar guirlandes van lampen schijnen,
waar de menigte duwt en dringt,
staat in 't midden steeds nog die molen
met zijn paarden en draaiende kooi,
waar je als kind voor een duppie kon dolen
door een sprookjesland zo mooi.....
Draaimolen draai, draai, draai, draai in het rond.

Wachten kinderen vol verlangen
met een dubbeltje in de hand.
Ja hij stopt, en met rode wangen
klimmen zij in hun sprookjesland.
Als de molen dan weer gaat draaien
draven zij op het snuivende paard,
en het orgel blijft maar lawaaien,
en het gaat in volle vaart
Draaimolen, draai, draai, draai, draai in het rond.

Klimt een man met een centenbakje
tussen paarden en schepen door;
't gaat heel snel maar op zijn gemakje
haalt hij geld, want daar is hij voor.
Maar de bel verstoort plots je dromen
en de molen houdt weldra weer stop.
Moet je weer van je paardje af komen,
want je laatste cent is op
Draaimolen, draai, draai, draai, draai in het rond.

Als een kermis is ook het leven,
in de draaimolen draaien wij,
iedereen moet zijn centen geven
in die draaiende maatschappij.
Maar wie draaiend een paard heeft veroverd
en daarmee door zijn sprookjesland snelt,
heeft geluk in zijn leven getoverd
en krijgt rijkdom voor zijn geld
Draaimolen, draai, draai, draai, draai in het rond.

De achtste scheppingsdag begon
toen Adam zich een knots verzon.
Sindsdien maakt hij het werk van God
volhardend en met kracht kapot.